

der sidde i Finantsudvalget, og helst en af de Herrer, der repræsenterer den folkelige Side, en Søndag vil aflægge et Besøg i det Museum. Han vil da se, hvilken Befolkning der søger det, hele Familier, Soldater i Mængde, unge Mennesker af forskellige Stander, og han vil da overbevise sig om, at han der kommer i folkeligt Selstøb, og at der her er skabt en Institution, som vil være istand til at udrette Noget og aabne Diet i en heldig Retning. (Th. Nielsen: Derfor gave vi Penge dertil.) Det var eengang for alle, nu, kunde man ikke maasse gaa lidt videre? Jeg tror det maa siges som afgjort, at Forsøget i den Retning er heldigt løst, selv om en Kalamitet er tilstede, og jeg lægger ikke ringe Vægt paa, at det netop er lykkedes der. Hvis de Herrer i Modsetning til Besøget i et københavnskt Museum ville sammenligne den Opmærksomhed, som en saadan Institution har været istand til at tiltrække sig paa et mindre Sted, saa ville de forbauses. Jeg tror, at det i og for sig er ganske naturligt; thi i en Provinds, i en mindre By, har man ikke saa mange Ting, der distrahere Sindet, som her i en stor Stad, og derfor er det naturligt, at Opmærksomheden er bleven henledet paa Besøget der, saaledes at Afdgangen dertil benyttes af alle Samfundsklasser og ikke mindst af dem, som ivoerigt i en mindre Grad have Leilighed til at gjøre sig bekendte med den Slags Ting. Jeg tror derfor, som sagt, at Opgaven i denne Retning er heldigt løst og kan fortjene at blive støttet. Maasse jeg uden at gaa nogen anden Institution for nær maa gjøre opmærksom paa den store Forskjel, der er mellem at konstituere noget Saadant i Provindserne, hvor man vistnok maa ønske det fremmet, og saa i Hovedstaden. Skal en saadan Institution oprettes i Hovedstaden, er der vist ingen Tvivl om, at man giver den Bygningerne frit, giver Tilskud til Likhyn og tillige Tilskud til Forsøgelse af Samlingerne. Der er ganske vist ogsaa til Museet derovre givet et mindre Tilskud, og tillige, hvad der ogsaa er fremhævet, er der af Kommunerne og Amtsraad givet aarlige Bevillinger i den Retning. Men det vil, naar man drager en Paralel, ses, at der ikke er givet saa rundeligt Bidrag til at tildelebringe de ydre Betingelser for Museet derovre, at Bidraget ikke kan siges at være rigeligt. Man maa ikke lægge altfor stor Vægt paa Gaven, de 10,000 Kr. — man er jo evig glad for den, men der bør ikke tillægges den altfor stor Betydning; man maa se velvillig paa Sagen og yde en Hjælp under en eller anden Form, enten ved aarligt Tilskud eller ved et rentefrit Laan. Det er det, som jeg vil bede de Herrer og det ærede Finantsudvalg at tage under velvillig Overveielse til 3die Behandling. Jeg er slet ikke blind for, at det ikke kan nytte, at jeg vil give mig af med at foreslaa, at man skal fremme for det, som her er foreslaaet af Ministeriet, idet jo hele Finants-

udvalget har været enigt om at fraraade det. Finantsudvalget maa jo i denne Retning, om jeg saa maa sige, kæmpe for os Alle, sørge for os Alle, og jeg kan da ikke gjøre Mere end at henvi, om man ikke paa et senere Stadium vil tage Sagen under fornyet Overveielse. Jeg tror nok, at der er adskillige Momenter, som ikke have foreligget saa klart oplyste for Finantsudvalget, som det efter Omstændighederne kunde være ønskeligt, og jeg haaber derfor, at man fra de forskellige Sider — ogsaa fra den høitærede Ministers Side, naar Sagen kommer til ham — vil gjøre sig al mulig Flid for — hvad jeg ogsaa vil, forsaavidt som jeg kan hjælpe dertil — at Sagen kan komme til at foreligge fuldkomment oplyst paa et senere Stadium. Jeg maa endnu hertil føie en enkelt Bemærkning angaaende et Spørgsmaal, som de Herrer have fuld Ret til at faae besvaret, men som jeg ganske vist ikke kan besvare (Afsrydelse). Jeg beber om Forladelse; jeg kan sige min personlige Mening, men jeg kan — da jeg ganske vist ikke er nogen kompetent Dommer — ikke besvare det i den Forstand, at jeg skulde kunne fælde nogen endelig Dom desangaaende. Man kunde nemlig opfaate det Spørgsmaal, om dette Museums Indhold ogsaa virkelig er af en saadan Bestaaffenhed, at det fortjener at komme i Betragtning i kunstnerisk Henseende? Jeg tror i saa Henseende at være fuldkommen sikker paa, at det er det. Det indeholder et Par Hundrede Numre, saavel Skulpturer som Malerier, og jeg skal tilføie, at det desuden afgiver Lokale for et større Bibliothek, som vel endnu ikke er ordnet, men som forhaabentlig engang vil blive ordnet. Dette Bibliothek har henligget i, jeg veed ikke hvor mange Aar, i en Krog i en Kirke eller i en Latinskoie. Jeg erindrer, at jeg selv som Skolebarn i 1848 har været med til at bære dette Bibliothek, idet Disciplene den Gang, da Skolens Rektor formodentlig var Bibliothekar, bar det fra Skolen til Kirken, og jeg maa antage, at det har ligget der siden den Tid. Dette Bibliothek har man gjort Forsøg paa at frelse, men man har kun kunnet gjøre dette ved at give det en Plads i dette Museums øverste Etage. Man antager, at dette Bibliothek derved kan frelses fra Undergang, naar man kan komme til en endelig Ordning af det, og det forekommer mig ogsaa, at dette, om det end ikke ligger strengt indenfor det snevrere Formaal, som man har sat sig, vel er værd at tage i Betragtning, idet man jo maa ønske at der omkring i Landet kan danne sig Bibliotheker af større Betydning, og dette ældre Bibliothek vil vistnok i alt Fald kunne afgive en Stamme herfor. Jeg tror, at dette er et Moment, som fortjener at fremhæves. Jeg kan selvfølgelig ikke udtale nogen definitiv Dom om, hvorvidt Indholdet af dette Museum er af en saadan større Betydning. Kataloget skal staa til de Herreres Tjeneste; jeg har et i min Haand, og det ærede